

# Antek Smykiewicz, Na Nowo

I.

W zaspach połamanych marzeń,  
w chłodzie życia, nie na prawdę,  
na biegunach naszych ziemskich spraw.

Tak samotni pośród tłumów,  
nieobecni pośród zdarzeń,  
zgubiliśmy wiarę, że gdzieś tam.

Ref.

Chrystus znów narodzi się,  
stopi w sercach naszych śnieg,  
da wspomnienie tych, co zabrał czas.

Czy narodzi się dziś w nas, miłość, która zmieni świat?  
Sami dajmy coś od siebie tym, co nie mogą dać  
i zamiast toczyć wojny, pokój ogarnie nas.

Czy na jedną w roku noc,  
zapomnimy w sobie to,  
co dzieliło nasze życia,  
odebrało nam nas?  
Odkryjemy znowu siebie  
i te siłę by trwać.

II.

Chociaż tyle jeszcze zimna  
nas zaskoczy gdzieś po drodze,  
trzeba znaleźć ciepło w głębi nas.

Trzeba w końcu zapamiętać,  
o tym, co nam dają święta,  
uświadomić sobie, że gdzieś tam.

Ref.

Chrystus znów narodzi się,  
stopi w sercach naszych śnieg,  
da wspomnienie tych co zabrał czas.

Czy narodzi się dziś w nas, miłość, która zmieni świat?  
Sami dajmy coś od siebie tym, co nie mogą dać  
i zamiast toczyć wojny, pokój ogarnie nas.

Czy na jedna w roku noc,  
zapomnimy w sobie to,  
co dzieliło nasze życia,  
odebrało nam nas?

Daj nam to,  
co zabrał nam świat.

Czy na jedna w roku noc,  
zapomnimy w sobie to,  
co dzieliło nasze życia,  
odebrało nam nas?

Czy narodzi się dziś w nas, miłość, która zmieni świat?  
Sami dajmy coś od siebie tym, co nie mogą dać  
i zamiast toczyć wojny, pokój ogarnie nas.

Czy na jedna w roku noc,  
zapomnimy w sobie to,  
co dzieliło nasze życia,  
odebrało nam nas

i siłę by trwać?